

دکتر پزشکیان در جلسه توسعه دریامحور:

توسعه دریامحور راه نجات کشور از بحران هاست

روزنامه

سه شنبه - ۲ اردیبهشت ۱۴۰۴ - سال یازدهم - شماره ۲۱۸۳ - قیمت: ۲۰۰۰۰ تومان

www.Eghtesadsaramad.ir

سایت گزارش می دهد:

رکوردشکنی صادرات شیلات در ۱۴۰۳

@Eghtesadsaramad eghtesadsaramad

مقاله

پیامدهای استراتژیک و فرصت های تجاری هند و امارات

توحید ورستان

یادداشت

مغالطه هدایت نقدینگی

حسین سلاح ورزی - در ادبیات اقتصادی ایران، سیاست گذاران و برخی کارشناسان به طور مکرر از مفهوم «هدایت نقدینگی» به عنوان راهکاری برای رفع چالش های اقتصادی نام می برند.

این پیشنهادها با استناد به حجم نقدینگی کشور - که هم اکنون به حدود ۹۵۰۰ هزار میلیارد تومان رسیده - مطرح می شود و مدعی است که با جهت دهی این حجم مالی به بخش تولید، می توان سرمایه گذاری مولد را افزایش داد و به رشد اقتصادی و ایجاد فرصت های شغلی دست یافت.

با وجود جذابیت ظاهری این ایده، با کمی بررسی می توان دریافت که این دیدگاه بر پایه ی برداشت نادرستی از مفهوم نقدینگی استوار است و از این رو، نه تنها از منظر اجرایی امکان پذیر نیست، بلکه از نظر اقتصادی نیز فاقد اعتبار است.

نقدینگی، که در علم اقتصاد تحت عنوان M۲ تعریف می شود، مجموع اسکناس و مسکوکات در دسترس عموم، سپرده های دیداری و سپرده های مدت دار بخش خصوصی نزد نظام بانکی را شامل می شود.

در اقتصاد ایران، سهم اسکناس و مسکوکات در این مجموعه اندک (کمتر از ۱۰ درصد) است و بخش عمده ی آن را سپرده های بانکی تشکیل می دهند. بر خلاف تصور عمومی، این سپرده ها آياشتی از وجه نقد قابل استفاده نیستند، بلکه عمدتاً نتیجه ی فرآیند خلق اعتبار بانکی اند. به عبارت دیگر، وقتی بانک وام اعطا می کنند، سپرده های جدیدی در حساب ها ایجاد می شود که خود به عنوان بخشی از نقدینگی ثبت می گردد. بنابراین، نقدینگی نه یک منبع مالی آزاد و قابل تخصیص، بلکه معیاری از تعهدات و جریان های مالی موجود در اقتصاد است.

برای تبیین این موضوع، می توان اقتصاد را به یک سیستم محدود تشبیه کرد که تنها ۱۰۰ واحد منبع واقعی (مانند مواد اولیه یا نیروی کار) در اختیار دارد.

حال اگر از طریق سازوکارهای بانکی، اعتباری معادل ۱۰۰۰ واحد ایجاد و در حساب ها ثبت شود، حجم نقدینگی به ۱۰۰۰ واحد می رسد.

ادامه در همین صفحه

«روزنامه سرآمد» گزارش می دهد

سمفونی خودمختاری فرهنگی در استان های ساحلی!

مخالفان فستیوال موسیقی «کوچه» ی بوشهر، از بصیرت مسئولان بندر عباس در س بگیرد
چرا مسیری متفاوت از فستیوال خواجه عطار را در پیش گرفته اید؟

وزیر میراث فرهنگی و گردشگری:

ایجادسازه های گردشگری
در ۲۲۴ نقطه از سواحل
و جزایر کشور

سایت گزارش می دهد

باتوسعه خطوط آهن ایران ترانزیت ریل پایه محقق می شود

با یه اسکن

میشه موهاش #مشل_روز اول بشه ...

مثال، فرض کنید دولت تصمیم به تأمین مالی یک طرح صنعتی از طریق افزایش نقدینگی بگیرد. در صورتی که ظرفیت تولید مواد اولیه (مانند فولاد یا انرژی) با نیروی کار متخصص محدود باشد، تزریق پول جدید تنها قیمت این منابع را افزایش می دهد و پروژه یا ناتمام می ماند یا به هزینه های بالاتر و کاهش کارایی منجر می شود. شواهد تاریخی اقتصاد ایران نیز این الگو را تأیید می کند؛ رشد بی رویه ی نقدینگی در سال های گذشته، اغلب با تورم بالا همراه بوده و تأثیر چندانی بر افزایش تولید واقعی نداشته است. از این رو، ادعای امکان افزایش سرمایه گذاری در تولید و تحقق رشد اقتصادی از طریق هدایت نقدینگی سرگردان، از منظر اقتصادی قابل دفاع نیست. اصطلاح «نقدینگی سرگردان» خود گمراه کننده است، زیرا این نقدینگی نه سرگردان، بلکه بخشی از فعالیت های مالی پیشین است که در نظام بانکی ثبت شده است. آنچه اقتصاد ایران برای توسعه ی پایدار نیاز دارد، تقویت پس انداز واقعی، ارتقای بهره وری منابع موجود و رفع موانع ساختاری در بخش عرضه است. تمرکز بر هدایت نقدینگی، به جای پرداختن به این الزامات بنیادین، تنها به انحراف سیاست گذاری از مسیر صحیح منجر می شود. اقتصاد کشور نیازمند راهبردهایی مبتنی بر واقعیات و اصول علمی است، نه ایده هایی که صرفاً در سطح شعار جذابیت دارند.

ادامه از همین صفحه
اما این افزایش نقدینگی به معنای وجود ۱۰۰۰ واحد منبع واقعی نیست؛ منابع قابل استفاده همان ۱۰۰ واحد اولیه است و نقدینگی صرفاً نشان دهنده ی گسترده گی تعهدات اعتباری است. در ایران نیز، رقم ۹۵۰۰ هزار میلیارد تومان نقدینگی، بیانگر حجم این تعهدات است و نه جوهری که بتوان آن را به طور مستقیم به بخش تولید هدایت کرد. مغالطه ی اصلی در این ایده نهفته است که هدایت نقدینگی می تواند به طور مستقیم به افزایش سرمایه گذاری و رشد اقتصادی منجر شود. از منظر اقتصاد کلان، رشد تولید ناخالص داخلی (GDP) به افزایش تولید واقعی کالاها و خدمات وابسته است که این امر نیازمند سرمایه گذاری در دارایی های حقیقی نظیر زیرساخت ها، تجهیزات و نیروی انسانی است. این سرمایه گذاری ها از محل پس انداز واقعی اقتصاد - یعنی بخشی از درآمد که به مصرف جاری اختصاص نیافته - تأمین می شوند. نقدینگی، به عنوان یک متغیر پولی، تنها نقش واسطه ای در جابه جایی این منابع دارد و نمی تواند به تنهایی منبعی جدید خلق کند. اگر سیاست گذاران با افزایش عرضه ی پول یا اعطای وام های گسترده، نقدینگی را به سمت تولید سوق دهند، این اقدام در غیاب منابع واقعی کافی، صرفاً به افزایش تقاضا و در نتیجه فشار تورمی منجر خواهد شد. به عنوان

چگونه سواد مالی خود را تقویت کنیم؟

- با کمک مشاور در چگونگی مدیریت دارایی ها به کمک یک کارشناس مالی، از فرصت های سود و کاهش ریسک های سرمایه گذاری مطلع شوید.
- هر وقت نیاز دارید برای مقاصد درآمدهای مختلف، سوله گذاری و جلوگیری از هدر رفتن پول بگذارید.
- چالش بزرگی برای ما این است که نخست ضرورت گذشتگی دارایی های بلندمدت، همواره از دست رفتن پول را می بینیم.
- برای اینکه مدیریت مالی و سرمایه گذاری در بلندمدت، نخست و نخست گام باشد، از بیم افزایش درآمد، این هزینه های دخل و دخل و خرج را استفاده کنید.
- چگونگی خرید و فروش دارایی ها و سرمایه گذاری در بازار، از جمله خرید و فروش، از جمله خرید و فروش، از جمله خرید و فروش، از جمله خرید و فروش.
- در زمان انتخاب کاری و سرمایه گذاری، گاهی به بانک های مختلف مراجعه کنید.
- مصرف کننده را خوش کنید.
- سنگ، ماسه و مصالح دراز مدت را به صورتی می خرید که از آن برای پرداخت هزینه های بلندمدت، سنگ به سنگ، یک به یک، به دست می آورید.
- مردم پس انداز کنند، کار برای همیشه این کشور را تغییر دهید.
- که باید کم می شود پس انداز کرد.

اینفوگرافیک - اقتصاد سرآمد

محک

مؤسسه خیریه حمایت از
کودکان مبتلا به سرطان

mahak-charity.org

با هم ما شویم ۰۲۱-۲۳۵۴۰